

РЕШЕНИЕ

№ 5998

гр. София, 22.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5893** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на В. А. Б., срещу Решение /без номер/ от 05.04.2021 г. по нахд № 8099/2020 г. по описа на СРС, НО, 114 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20 -4332 – 005496 от 03.04.2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР с което на касатора са наложени следните наказания: „глоба“ в размер на 150 (сто и петдесет) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 4 месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 103 от ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 70, ал.3 от ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 147, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, незаконосъобразно и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Инвокирани са доводи, че не е доказано по беспорен и категоричен начин, че описаните в НП административни нарушения са извършени. Сочи нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57,

ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява. По делото е постъпило становище по хода му, в което поддържа жалбата. Ответникът редовно призован не се явява и не се представлява и не ангажира становище по делото. Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на че на 10.03.2020 г. в 10.25 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]касаторът е управлявал лек автомобил „Ф. К.“ с регистрационен номер СА 7470 СР, собственост на фирма „О, кей супертранс“ АД, като пред номер 71 при подаден ясен сигнал за спиране със стоп палка по образец на МВР, същият не се подчинява и продължава движението си. Управлява без включени къси или дневни светлини при движението си през деня. Автомобилът не е представен на ГТП в срок. Управлява с НП.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 227951 от 10.03.2020 г. Жалбоподателят подписал акта, без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Кредитирал е показанията на актосъставителя, който е и очевиден като логични, последователни и безпротиворечиви. Въз основа на събраните доказателствени материали е формирал извод, че допуснатите нарушения и тяхното авторство се установяват и потвърждават по безспорен начин и е потвърдил наказателното постановление.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителя Обсъдени са и останалите събрани писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. СРС подробно е обсъдил показанията на свидетелите и се е мотивирал защо ги е кредитирал. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на

административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Обратно на твърдението в КЖ е, че водачът не е осъзнавал, че сигналът на контролните органи е бил отправен към него.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Безспорно е установено и нарушението на разпоредбата на чл. 70, ал.3 от ЗДвП, според която, през деня моторните превозни средства се движат с включени светлини за движение през деня или с къси светлини.

По делото не е спорно, че при управление на процесното МПС касаторът не е носил със себе си и не е представил на контролните органи документи, удостоверяващи, че управляваното от него МПС е преминало технически преглед, тъй като същото не е било представено в срок на ГТП и такива не са били издадени. Съгласно чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност.

Не се споделя твърдението в касационната жалба за неправилно ангажирана отговорност на касатора, доколкото не е бил собственик на автомобила, а на друго лице, което в качеството си на собственик е задължено да представи автомобила на технически преглед. В конкретният случай касаторът правилно е санкциониран по чл.185 ЗДвП, а не по специалния такъв на чл.181, т.1 ЗДвП, който предвижда наказване на определена категория лица - собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед. Следователно и след като категорично е установено извършване на нарушение по чл.147, ал.1 ЗДвП, а именно управление от водач на автомобил, непредставен на технически преглед, законосъобразно е ангажирана отговорността му в качеството му на водач по общия текст на чл.185 ЗДвП, както правилно е приел и СРС.

Според чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Съвкупния анализ на представените писмени доказателства и свидетелски показания навежда на извода, че се касае за ясен сигнал със стоп палка отправен към водача на МПС да спре на показаното от органа място.

Правилно е ангажирана неговата отговорност на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв., водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението.

Настоящата касационна инстанция, счита за правилни изводите и по отношение на размера на наложените санкции, като същите са определени съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН

Липсват основания и за приложение на чл. 28 от ЗАНН, доколкото извършените нарушения не разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с

обикновените случаи на нарушения от същия вид.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 05.04.2021 г. по нахд № 8099/2020 г. по описа на СРС, НО, 114 с-в
Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.